

عنوان مقاله:

بررسی مقاومت به خشکی در تعدادی از ژنوتیپ های گندم دروم با استفاده از شاخص های تحمل به تنش

محل انتشار:

همایش بین المللی پژوهش های کاربردی در کشاورزی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

گوهر افروز - گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشگاه مراغه

ناصر صباغ نیا - گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشگاه مراغه

رحمت الله کریمی زاده - گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشگاه مراغه

فریبرز شکاری - گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشگاه مراغه

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی و تعیین بهترین شاخص تحمل به خشکی و شناسایی ژنوتیپ های متحمل به شرایط کم آبی در گندم دوروم، پژوهشی در بهمن 1392 در مرکز تحقیقات کشت دیم گچساران روی 14 رقم گندم دوروم در دو شرایط، شرایط نرمال (آبیاری) و شرایط تنش (غیرآبیاری) در قالب طرح بلوک های کاملاً تصادفی با 4 تکرار در سال زراعی 1392-93 اجرا گردید. تنش خشکی به عنوان مهمترین عامل محدود کننده رشد گیاهان می باشد و از آنجا که بخش اعظم اراضی ایران در نواحی خشک و نیمه خشک واقع شده اند، تعیین تحمل نسبی به خشکی در گیاهان زراعی از جمله گندم دوروم از اهمیت ویژه برخوردار است. شاخص های متعددی برای ارزیابی تحمل و حساسیت گیاهان زراعی نسبت به تنش خشکی معرفی شده اند. نتایج نشان داد ژنوتیپ های مورد بررسی از نظر صفت عملکرد دانه از لحاظ شاخص های حساسیت به تنش (SSI)، شاخص تحمل (TOL)، میانگین بهره وری (MP)، میانگین هارمونیک (HM)، شاخص تحمل تنش (STI)، شاخص عملکرد (YI)، شاخص تحمل تنش تعدیل شده برای شرایط نامطلوب (MST12)، شاخص درصد کاهش عملکرد (YRI)، شاخص درصد حساسیت به تنش (SSPI)، شاخص تحمل تنش غیرزنده (ATI)، شاخص برتری (PI) و شاخص کاهش نسبی (RR) تفاوت معنی داری داشتند. به طور کلی، بهترین شاخص برای ارزیابی تحمل ارقام نسبت به خشکی شاخص تحمل تنش (STI) بود که بر اساس آن، متحمل ترین رقم، ژنوتیپ 4 بود.

کلمات کلیدی:

گندم دوروم، تنش خشکی، شاخص تحمل تنش، شاخص حساسیت به تنش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/414963>

